

Snubjenje pri štajerskih Slovencih.

Čakati dečak, ktere u rednuc gospodincj dobiti želi, si kakoga prijetega soseda, ali starega prijatelja izvoli; sive skrivnost svojega serdca od prij. & poznanj, da bi au njemu svetovane i suotok postati hit. Čemu je prijatelj, stoji pomoč, ali žubil, tako se snubjenje hito pade. Ženin i staršina se podelita k staršim nevesti. Prijazno se od nek stane pozdrave i neveste staršim poprosajo; kaj je sje tako nenadno sive priglaso? Ženin umalo ohledi, in če so se razni staršim neveste asi oddalžili, začne staršina: „kakaj dobroga je saju k vam priglaso? Glejte prljubi, kaj sije helama vanega pristil, in au je, prao stobil, da mu je ženo za troasico dal. Čaj sije dobro dan biti, zato prosim jas, ako bi dali našo deči totemu mladencu za ženo dati, da bi mu troasica bila. Ako je mogoče, da privolite, pitajte seidel naše kčeri, če dovolj. Starši se zmirajo i drugi den za to odloče. Suotoka odideta. Rudeca pride kči iz kpiče, kjer je vsako besedo pri ducah stoji dšala. Mati njo pitajo, kaj, kaj ona k temu reče. Na namet to odgovora, se jej solze čez lic oljo i zadnjič vendar pridejo besedice: „če vi sč i mati hočete. K temu se čez ženinovo poverenje poprosajo, i drugi den pričakuje. Drugi prideta ženin i staršina opet k staršim neveste. Ta je sje govedana, se plaquiško obličena, sramožljiva, njena mati yvoljiva i oči pri jazu sli podavauje rok. Ženin i staršina se veslita na „ja. Ducas je sija polna jeli i pitja. Kakaj šelbi se ženin dobro voljo dekla. Čez en čas mati s kči jo odide, in kmalo opet pride ter ženin ženin, da se sjoj sje svoje zaročnice stoji. Tje pridti ženin zmoteno deklco za roko in reče: „Simostavaj si mizi? Kakaj nečel ostati? Ali bita nigdas se hata me nize in istoga klaga s snuof smiti? Klaga pa rada inuad? Ni mogla te muce za moja zooliti? Njeje besede nje, serdce skrepajo, in ona pite, kaj, kaj govori starši reho, in ko nje, pod, da je k njihova želja, mu roko poka, in oba greta mezej k snuof, kjer staršina prao odelo oba pozdravi. Ženin nevesto i njene starše povadi, da na očer sa njego danu pridajo i tako odide. Drugi dan pride nevesta s devrom i starši k ženin, in čez se čez doto poprosajo? Toča očerja vohouče. Tote poprosol in zalaj se za gostijo, ase nared pripravljaja.

Ti tjeje kuci, kteri od zaročnja gostije ktho, kajo staršim za ročnik mnogo opraviti; kakaj, kaj se ase za plepsauje gostije pripravljati mola; pa trudi asi sosedi maljivo pouočke davajo. Nevesta očeruje vedno povojek, ktruga bode svojemu zaročniku na venenja dan za klobuk jlivogala i ženin šelbi, da klopaci i čevljarji in za njega samoga i za svojo zaročnico suajno sllho naredi. Kadaj je doba njime ljubaci, sadaj se stakden vidita in poprosajata. Če je ženin dan blizo, si starši ženina in neveste osak kakoga vdelega dekla poiso, da bi svate slij spravila. Uba se po pavlch ktho sllčeta in po vesih in branah noce padeta. Na de belih palcah inata polep, kerjaja mal zroček, s šterim plestihk branik, kjer inata klaga za povabiti ringlata. Če so asi gosti in oba žlanta, neveste prao na ducšni način pri vsimih starših branik, se jim prao dobro gostijo, in vesli ženina pričakujejo. Čita, kjer se gosti najdejo, je s različnimi vrtlicami in žlunimi vejami, s čerlanjem, na ktere poglaci očeri, jabalka

in drugo družbo vidi, skicirana. Strelcu, od kraja glo redko, potem
zmitou volj, bogoto oznanu, da pride sovražnik, in da boče zlat
tedujavo, ako se s obliin ne puda, s hvalno vjeti. Je je kijo, ose
veta in skua se zapro, ko pride vojtkovodja, namreč Staresina s svoj
armado in, če je samu cel hram polje velik ljudi, tak sedaj vendar ni
ne kuka ne sluha čuti. Najprej poterka na okno, kjer vojtkovodja terda
pave vnu sogleda. Staresina pravi, ker deves tih ostane: Pkoaljan
bodi Jezus Kristus, križi oče, (to je deves suveste) če prebirate glate, ali
drobno pševico, vkraj jo pogruvite, h hram se obrnite, in dajte nam
glas, ki bode za vas in vsi, vadi se to potrikat, ponovi, pred kakor se deves h
obsedavavcem tedujave skue in reče: Mo bod, in kat ste vi, da se predelgate
mirne ljudi nadlegovate, in kaj pa di radi k mi vas se ne poznamo. Zlat pravi
Staresina pohleub: Mi smo vbi ljudi, in vas je bi tedue vsemu, ma zapla je
nasa voditelja, in sad vasim hramom je ostata, tu je taj, zares houce naselja
pokotavija. Deves s glavof kima i pmanitaje, ko na kultat ževina zapazi,
da je sam sled in glosku, drugi pa vidi. Pta tedaj Staresina, kdo je tisti
človek? Tu ho zoe, da so vsi, koliko njih je tu, zavolj stopa pristi, in da
je taj priden mladenc, kteri si evo pridu kvasico itle, in da se asim
zdi, da so bo trua taka volica, kuta deves: Koga pa ste vi duc naji
pred olecali, in ko Staresina, kteri je že vcknat Staresinul, odgovori:
da bi mogocne kralje, pred ktrimi se gnuja in mo tuse, tako deves
si bolj klijazu postane, i vjini kplienca pitauja da, na ktera Staresina
odgovoriti mora, tak postavim: Kaj je to za vud drevu, ktero ma
petuast veshov i na vsehne veshu drugi vad? ali s kolikini čer dani
se sveto pismo in celo sveto pismo pis, ali kdo se je sodil, pa mi
das ni vmed, in vendar ma svete mi? Mo je deves kak prebitan in bit
te moji, si mola Staresina veliko prizadati, predenj se mu vata ted-
njave adpto, ako pa to ni, samoe in lakto, ko take vprasanja ogave,
celo svojo vojtko o dvošče defate. Mo vch vstani mu sedaj vtel-
janje i vesla godba nasproti duci. Zlat pride v dno, kjer so gosti
slami, in se za mizo sedo. V hramu se ževine pripelje svojo mlado
kvasico. Vsi gosti, naj bolj pa godci ga s voljanu sprejimo; vaki
svet dobi en povojek (vubele kuzmatina, kije, pozlacu in rudoče pruzau,
ali pa muctuo napraoljenega, kteri se s bliznem mestu kupe; pa vau-
der vclj tudi nekaj kuzmarina poleg siba. Potem vreat h goloci;
najprej godci, potem Staresina in deves i. t. d. Po poroki se podajo
kvati o blizno pionic na pla, kjer mladost neproabljena godce
picahtuje. Kto ževine in nevesta iz cerkve prideta, (kater se pa
nevesta s jare moji, vju sholuit v cerkev zapre, i vjina pred se
odpre, dokler ni katega dala vobit) se podajo h Staresinu neveste,
kjer je že koba včevja vaka. Plo in godba se veselo storita, in čez
polnoč so gosti potaneni. Kuzi deu o polnoč se pri nevesti vjina
jo, zvečt pa se na ževinev dnu podajo. Nasintero volje nevesta
přetoče, predenj se mola od svatete ločti; vendar mola čiti, in
celo žalostna pride h svojemu novemu domu. Na godci in
blizni dealki nocije prajojo, to se tako vjuni.